

40 DANA ZA ŽIVOT

26. dan, 30. 3. 2025.

Nakana:

Molimo za svećenike da prime svaku osobu sa suosjećanjem Kristovim.

Sveto pismo:

Usta i pođe svom ocu. Dok je još bio daleko, njegov ga otac ugleda, ganu se, potrča, pade mu oko vrata i izljubi ga. (Lk 15, 20)

Razmatranje:

Sve je započelo na svetkovinu Duhova. Moj suprug i ja tada smo bili u braku punih dvadeset godina, tijekom kojih smo s ljubavlju odgajali tri kćeri. Najstarija, Nikolina, imala je 18 godina, Iva 13, a najmlađa Mia dvije godine. Svake nedjelje odlazili smo na misu u našu Franjevačku crkvu, gdje je služio naš voljeni fra Nikola. Pjevali smo u zboru, molili za obitelji naše zajednice i poslije mise uživali u druženju, ispunjeni smijehom i razigranim glasićima djece koja su trčkarala oko nas.

Na misnom slavlju Duhova zahvalila sam Bogu na suprugu i naše tri predivne kćeri, a u srcu mi se rodila želja za sinom. Pomislila sam: „Bilo bi lijepo kad bi Mia imala mlađeg brata s kojim bi se mogla igrati, ali ja sam već napunila četrdesetu... Kako bi to uopće bilo moguće?“ Nedugo zatim ostala sam trudna. Moj suprug je s radošću prihvatio vijest o novom životu, blagoslovu koji nam je Gospodin podario.

Prvi pregled kod ginekologa prošao je uredno, no nakon nekoliko tjedana doživjela sam neobjašnjivo iskustvo. Bila je subota navečer kada sam u dnevnoj sobi iznenada osjetila intenzivan miris svijeće koja se ugasila. U kući nije gorjela nijedna svijeća. Nitko osim mene i moje najstarije kćeri koja se tada vozila u autu nije osjetio taj miris. Obuzeo nas je neobjašnjiv strah i neizvjesnost. Kćerka je ubrzo trebala ići prvi put na more s prijateljicom, a nosila sam u sebi i drugu brigu - kvržicu na prsima, koja je predstavljala prijjetnju trudnoći. Pitala sam se: „Je li ovo neki znak? Neko upozorenje?“ Iduće jutro otišle smo na najraniju misu u Franjevačku crkvu.

Nakon mise, fra Zvezdan nas je ispovjedio i kćeri rekao neka ne brine za putovanje. Mene je upitao želim li primiti bolesničko pomazanje. Uputili smo se u kapelicu Kuće susreta Tabor gdje nas je dočeka isti onaj miris svježe ugašene svijeće. Kad se pomolio nad mnom, rekao je: „Neka kvržica na prsima nestane

prije kontrolnog pregleda.“ Iskreno, pomislila sam: „Ma samo da sve bude u redu, kako će nestati...“ Nekoliko dana kasnije, na kontrolnom pregledu u Petrovoj, gdje smo trebali dogovoriti operativni zahvat, doktorica je ostala zatečena jer kvržice više nije bilo! Ostao je samo ljubičasti trag, kao podsjetnik na ovu milost. No, ovo je bio tek početak mog svjedočanstva.

Istog dana imala sam zakazan termin kod ginekologa. Tijekom ultrazvuka doktorica je ozbiljno rekla da je posteljica prazna i da je potrebna hitna kiretaža. U meni su se ispreplitali šok, strah i neizvjesnost. Na blagdan svete Ane ponovno smo otišli na misu, a putem smo sreli fra Zvezdana, koji nam je iz daljine doviknuo: „Srce kuca, živo je! Bog daje život! Treba ponoviti pregled!“ Nije nam bila jasna niti jedna riječ. On i dalje misli da sam trudna, a ploda nema.

Tjedan dana kasnije, na blagdan Porcijunkule, molila sam za oprost grijeha. Te noći sanjala sam san koji nikada neću zaboraviti. Moja obitelj sjedila je za stolom, a u rukama smo držali "oprote" u obliku svijeća. Svatko je imao dvije ili tri svijeće, a moj sin, koji je sjedio pred božićnim borom, imao ih je pet. Probudio me osjećaj mira i sigurnosti. Ohrabrena i sa sjećanjem na riječi fra Zvezdana, odlučila sam ponoviti ultrazvuk. Na pregledu me dočeka pravo čudo – nalaz je bio uredan, srce kuca! S 12 tjedana saznala sam da nosim sina.

Nova kušnja došla je u 22. tjednu trudnoće. Liječnici su rekli da beba nema želudac. Moja najstarija kći, koja je tada volontirala u Taboru, sreća je fra Zvezdana i ispričala mu o dijagnozi. On ju je umirio i rekao da dođem k njemu. Kada me ugledao, sa širokim me osmijehom po treći put umirio: „Sve je u redu, svi molimo za tebe i dijete!“

U proljeće 2005. rodila sam potpuno zdravog dječaka, Ivana. Idućeg Božića sjedio je pred borom, s osam mjeseci, točno onako kako sam ga vidjela u snu. Danas je student fizioterapije, brižan brat svojim sestrama i glavni zabavljač u kući.

Štefica (Samobor)

Molitva:

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu. Kako bijaše na početku, tako i sada i vazda i u vijeke vjekova. Amen.